ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 6ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1657

ΤΡΙΤΗ
12
ΜΑΡΤΙΟΥ
1957
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΗΤΟ ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΝΑ ΥΠΟΓΡΑΨΗ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΑΠΟΚΛΕΙΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ!

Ἀποκαλυπτικὴ ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου

ΠΡΟΣΘΕΤΟΥΣ ΕΥΘΥΝΑΣ ΜΑΡΤΥΡΕΙ Η ΑΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΑΚΕΛΛΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἤρχισεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προτάσεων ἐκφράσεως δυσπιστίας πρὸς τὴν κυβέρνησιν διὰ τὸν τρόπον χειρισμοῦ τοῦ Κυπριακοῦ.

Ὁ κ. Παπανδρέου λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριοι βουλευταί,

Κατεθέσαμεν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην πρότασιν δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν μὲ κύριον θέμα τὴν εὐθύνην τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ θέματος τοῦ ἀγῶνος τῆς Κύπρου. Ἐζητήσαμεν διὰ τὴν πλήρη ἐνημέρωσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ λάβωμεν γνῶσιν τῶν φακέλλων τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Καὶ ἡ Κυβέρνησις ἠρνήθη νὰ θέσῃ τοὺς φακέλλους ὑπ' ὄψει τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Παρεδίασε τοιουτοτρόπως μίαν παγίαν παράδοσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βίου τῆς χώρας, ἡ ὁποία ἐσχάτως εἶχε συνεχῆ ἐφαρμογήν. Συνέβη τὸ ἴδιον καὶ εἰς τὸν πρῶτον καιρὸν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλ' ὅταν, ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν φακέλλων τοὺς ὁποίους, κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μᾶς ἔθεσεν ὑπ' ὄψει, διετυπώθησαν εὐθῦναι, αἱ ὁποῖαι ὡδήγησαν εἰς μεταβολὴν τοῦ προσώπου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔκρινεν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ἔπρεπε τοῦ λοιποῦ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν γνῶσιν τῶν φακέλλων ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν. Σήμερον ὅ,τι ἐζητήθη ἦτο νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ ὑπεύθυνοι ἡγέται τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ πρόκειται πράγματι εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν περὶ μιᾶς αὐτοθυσίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Εἶχεν ἰσχυρισθῆ ὅτι ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ λάβωμεν γνῶσιν τῶν φακέλλων, θὰ θαυμάσωμεν τὸ ἔργον του. Καὶ μὲ ἄρνησιν τῶν φακέλλων μᾶς ἐμποδίζει τὸν θαυμασμόν!!... (Χειροκροτήματα).

Ὁ ἰσχυρισμὸς τὸν ὁποῖον ἡ κυβέρνησις ἐπικαλεῖται εἶναι ὁ φόβος μήπως μυστικὰ τοῦ Κράτους κοινολογούμενα βλάψουν τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν. Γνωρίζομεν ποῖος εἶναι ὁ πραγματικὸς λόγος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ φόβος τῆς ἀποκαλύψεως προσθέτων εὐθυνῶν τῆς Κυβερνήσεως. (Χειροκροτήματα). Εἶναι ἡ μόνη ἐξήγησις ἡ ὁποία δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἄρνησίν της: Καὶ μόνη ἄρνησις τῆς παραδόσεως τῶν φακέλλων ἀποτελεῖ ὁμολογίαν προσθέτων εὐθυνῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ πρόφασις τὴν ὁποίαν ἐπικαλεῖται ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἄρνησίν της αὐτήν, ὅτι δηλαδὴ ἀπὸ κακὴν χρῆσιν τῆς γνώσεως τῶν μυστικῶν θὰ προέλθῃ ἐθνικὴ βλάβη, ἀποτελεῖ ὕβριν πρὸς τὴν ἡγεσίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὴν ὁποίαν θεωροῦμεν ἀπαράδεκτον καὶ τὴν ἐπιστρέφομεν. Καὶ διότι ἡ Κυβέρνησις ἀρνεῖται αὐτὴν τὴν ἐνημέρωσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ καταλογίσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς εὐθύνας, αἱ ὁποῖαι διαπιστοῦνται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῶν ὁποίων ἔχομεν γνῶσιν. Κρατοῦμεν ὅμως ἀνοικτὸν τὸ θέμα τῶν προσθέτων εὐθυνῶν τῆς κυβερνήσεως, ὅσων ἐν καιρῷ θὰ διαπιστωθοῦν ἀπὸ τὴν γνῶσιν τῶν φακέλλων.

Καὶ εἰσερχόμεθα τώρα εἰς τὸ κύριον θέμα. Ἡ Ἑλλὰς κατέφυγεν εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ κατέθεσε δύο σχέδια ἀποφάσεων. Τὸ πρῶτον σχέδιον ἀποφάσεως ἦτο ἡ αὐτοδιάθεσις τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Τὸ δεύτερον ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὴν Κύπρον. Καὶ τὰ δύο σχέδια ἀποφάσεων ἔχουν καλῶς. Καὶ ὅταν τὰ σχέδια κατετέθησαν οἱ οἰωνοί, ὅπως ἐβεβαιοῦτο ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἦσαν ἄριστοι».

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Παπανδρέου ἀνεφέρθη εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Καραμανλῆ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἅμα τῇ ἐπανόδῳ του ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἰπόντος ὅτι εὗρεν εἰς τὴν ἡγεσίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πλήρη κατανόησιν. Ἐπίσης ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὰς σχετικὰς δηλώσεις τοῦ κ. Κασιμάτη καὶ ὑπεγράμμισεν ὅτι κατόπιν τούτων ἐδικαιοῦτο τὸ Ἔθνος νὰ εἶναι αἰσιόδοξον καὶ νὰ ἀναμένῃ τὴν νίκην.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἀνεφέρθη εἰς τὴν διεξαχθεῖσαν ἐνώπιον τῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ καὶ ἐτόνισεν ὅτι ὁ κ. Ἀβέρωφ κατέφυγε νύκτωρ εἰς τὸν Ἰνδὸν ἀντιπρόσωπον κ. Μένον, ἐπεκαλέσθη τὴν ἐπέμβασίν του καὶ παρεκάλεσε καὶ ἐξησφάλισε τὴν κατάθεσιν ἐνώπιον τῆς ἄνω ἐπιτροπῆς τῆς ἰνδικῆς προτάσεως, ἀποσύρας συγχρόνως ὁ κ. Ἀβέρωφ ἀμφοτέρας τὰς ἑλληνικὰς προτάσεις.

«Ὁλόκληρος, ἐπομένως, ὁ ἀγὼν—συνεχίζει ὁ κ. Παπανδρέου—ὁ ὁποῖος προηγήθη, ὑπῆρξεν ἀγὼν μάταιος. Ὅλα τὰ κείμενα τὰ ὁποῖα προηγήθησαν κατέστησαν φιλολογίαν, στερουμένην πολιτικῆς ἀξίας. Ἐπομένως οἱαδήποτε προσπάθεια νὰ ἀναφερθοῦν ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας θὰ εἶναι ματαία, διότι ὅσον ἐπαρκέστερα θεωρηθοῦν ἐκεῖνα τὰ κείμενα, τόσον βαρύτεραι καθίστανται αἱ εὐθῦναι διὰ τὴν ἀπάρνησίν των εἰς τὴν δευτέραν περίοδον τοῦ ἀγῶνος» (χειροκροτήματα).

Ἀκολούθως ὁ κ. Παπανδρέου ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὴν Ἰνδικὴν πρότασιν, τὴν ὁποίαν ἐψήφισεν εἰς τὸν ΟΗΕ ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, ὑπεγράμμισεν ὅτι τὸ κείμενον αὐτῆς ἐνθυμίζει τοὺς χρησμοὺς τῶν ἀρχαίων Μαντείων.

«Ἕκαστος—λέγει ὁ κ. Παπανδρέου—δικαιοῦται νὰ δώσῃ τὴν ἑρμηνείαν τῆς ἀρεσκείας του. Καὶ τοῦτο συνέβη. Ἐπηκολούθησε γενικὴ ἱκανοποίησις».

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Παπανδρέου ἀνέγνωσε σχετικὰς δηλώσεις τοῦ Ἄγγλου καὶ τοῦ Τούρκου εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ συνέχισεν ὡς ἑξῆς:

«Ὁ κ. Μένον εὐλόγως θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς αὐθεντικὸς ἑρμηνευτὴς καὶ τοῦτο ἄλλως τε ὑποστηρίζει ὁ κ. Ἀβέρωφ. Ἡ ἑρμηνεία ὅμως τὴν ὁποίαν δίδει ὁ κ. Μένον οὐδένα δεσμεύει διότι ἐφ' ὅσον δὲν ἐνεκρίθη ὡς αὐθεντικὴ ἀπὸ τὴν γενικὴν συνέλευσιν παρέχει εἰς ὅλα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη τὴν εὐχέρειαν τῆς αὐθαιρέτου ἰδικῆς των ἑρμηνείας.

Συμφώνως λοιπὸν καὶ πρὸς τὸν εἰσηγητὴν τῆς προτάσεως Μένον ἡ εὐθύνη τῆς λύσεως ἀνήκει εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν καὶ ἡ ἑτέρα πλευρὰ θὰ εἶναι οἱ λαοὶ τῆς Κύπρου. Ἐπομένως κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Μένον, ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ εὐθύνη ἀνήκει εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν ἡ ὁποία θὰ διαπραγματευθῇ μὲ τοὺς λαοὺς τῆς Κύπρου, μὲ τὴν πλειοψηφίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν μειονότητα τῶν Τούρκων. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἰδική του ἄποψις (θόρυβος κωδωνοκρουσίαι).

Πανηγυρίζει ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία ἀναλαμβάνει τὴν πρωτοβουλίαν νὰ διαπραγματευθῇ μὲ τοὺς Ἕλληνας τῆς Κύπρου ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς διώξεως, τῆς ἐξοντώσεως; Καὶ θεωρεῖ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐγγύησιν διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος τῆς αὐτοδιαθέσεως; Θὰ ἦτο πολὺ ἐσφαλμένον καὶ θ' ἀπετέλει βαρύτατον λάθος. Διὰ τοῦτο συνιστῶ ψυχραιμίαν εἰς τὴν συμπολίτευσιν πρὸς τὸ συμφέρον της. Καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν βαθυτέραν ἀνάλυσιν τῆς εὐνοίας τῆς ἰνδικῆς προτάσεως.

Εἰς τὴν Ἰνδικὴν πρότασιν οὐδαμοῦ ἀναφέρεται ἡ λέξις αὐτοδιάθεσις. Οὐδαμοῦ! Ἐλπίζω ὅτι δὲν εἶναι καὶ αὐτὸ θέμα πανηγυρισμοῦ...

Οὐδαμοῦ ἀναφέρεται ἡ λέξις αὐτοδιάθεσις. Καὶ εἶναι εὐεξήγητον διατί δὲν ἀναφέρεται ἡ λέξις αὐτή. Διότι ὁ κ. Μένον, τὸν ὁποῖον ἐπεκαλέσθη ὁ κ. Ἀβέρωφ εἶναι ὁ ἐφευρέτης μιᾶς νέας ἰδέας. Εἶναι ὁ ἐφευρέτης τοῦ «Κυπριακοῦ Ἔθνους». Νομίζω ὅτι δια πρώτην φορὰν πληροφορούμεθα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅτι ὑπάρχει «Κυπριακὸν Ἔθνος». Γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχει Κυπριακὸς λαὸς καὶ Ἑλληνικὴ Κύπρος. Δι' ἡμᾶς δὲν ὑπάρχει Κυπριακὸν Ἔθνος. Ὑπάρχει Κυπριακὸς λαὸς καὶ Ἑλληνικὴ Κύπρος. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησίς μας».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Παπανδρέου ἀνεφέρθη καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς προτάσεως Μένον καὶ ἐτόνισεν: «Ὅταν ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος ἤκουε αὐτὴν τὴν εἰσήγησιν καὶ αὐτὴν τὴν ἑρμηνείαν τῆς προτάσεως, ποῖον ἦτο τὸ καθῆκον του;».

ΧΟΥΤΑΣ: Ν' ἀποχωρήσῃ.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: «Τὸ καθῆκον τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου, κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην, ἦτο νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ νὰ εἴπῃ «ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ὄχι Κυπριακὸν Ἔθνος δὲν εἶναι ὑπόθεσις τοῦ κ. Μένον, εἶναι ὑπόθεσις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ μόνον (χειροκροτήματα). Ποῦ ἀνήκουν οἱ λαοὶ δὲν κρίνεται οὔτε ἀπὸ τὴν γλῶσσαν, οὔτε ἀπὸ τὴν θρησκείαν ποὺ εἶναι ἐπικουρικὰ συστατικά. Κρίνεται ἀπὸ τὴν ἐθνικήν των θέλησιν, ἀπὸ τὴν ἐθνικήν των συνείδησιν. Καὶ ἐπομένως ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀπέναντι τῆς Κύπρου νὰ τὸ ἀσκήσῃ. Ἐκείνη θέλει καὶ ἠμπορεῖ: Νὰ γίνῃ αὐτόνομος καὶ ἀνεξάρτητος καὶ ὅταν θέλῃ καὶ ὅπως θέλει νὰ γίνῃ ἑλληνική. (Χειροκροτήματα).

Γνωρίζω τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν συνηθίζουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν. «Δὲν εἴσθε πληροφορημένοι σεῖς οἱ ἐγχώριοι πολιτευόμενοι τῆς διαλέκτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ὅταν ἐκεῖ γίνεται λόγος περὶ ἑνώσεως καὶ προσαρτήσεως προκαλεῖται γενικὴ ἐξέγερσις. Ἐκεῖ ἡ μόνη διάλεκτος εἶναι ἡ αὐτοδιάθεσις». Ἀλλὰ ποῖος εἶπεν εἰς τὸν Ἕλληνα ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν ὅτι ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς ὅρους εἴτε τῆς ἑνώσεως, εἴτε τῆς προσαρτήσεως; Μᾶς ἦρκει ἡ πλήρης αὐτοδιάθεσις καὶ ἐντὸς τῆς πλήρους αὐτοδιαθέσεως ὁ Κυπριακὸς λαὸς ν' ἀσκήσῃ καὶ πραγματοποιήσῃ τὴν θέλησίν του.

Προσδιορίσαμεν ἡμεῖς τὴν πολιτικήν μας: Ἡ Ἑλλὰς δὲν ζητεῖ ἕνωσιν. Ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ αὐτοδιάθεσιν τῆς Κύπρου. Ἡ Κύπρος ἀσκοῦσα αὐτοδιάθεσιν θέλει τὴν ἕνωσιν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησίς μας. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως). Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ δικαίωμα, οὔτε ὁ κ. Μένον εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οὔτε οἱοσδήποτε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν νὰ ὑψώσῃ φράγματα, νὰ ὑψώσῃ Σινικὰ τείχη καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Κυπριακὸν λαὸν ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται καὶ μὲ τὸ αἷμα του σφραγίζει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας, νὰ ἑνωθῇ ὁποτεδήποτε θέλει μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀπάντησις τὴν ὁποίαν δικαιούμεθα καὶ ἀναμένομεν ἀπὸ τὸν Ἕλληνα ἀντιπρόσωπον καὶ δὲν τὴν εὕρομεν. Εὕρομεν σιωπὴν καὶ δυστυχῶς εὕρομεν ἐπὶ πλέον εὐθύνας τὰς ὁποίας θὰ προσδιορίσωμεν».

Περαιτέρω ὁ κ. Παπανδρέου ἀνεφέρθη εἰς τὸ κείμενον τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Ἀβέρωφ, εἰς τὸ ὁποῖον τονίζει οὗτος ὅτι τὸ σχέδιον ἀποφάσεως τοῦ κ. Μένον ἀφίσταται τοῦ σχεδίου τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ὑποστηρίζει ὅτι τὰ δύο κείμενα κατ' οὐσίαν οὐδόλως διαφέρουν καὶ διὰ τῶν δύο σχεδίων ἀκρωτηριάζεται ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Μένον, ἡ ὁποία ἀρνεῖται τὴν οὐσίαν τῆς αὐτοδιαθέσεως.

Ἀλλὰ πότε—ἐρωτᾶ ὁ κ. Παπανδρέου—ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις κύριε ὑπουργὲ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπεστήριξε μίαν χρονικῶς ἀπεριόριστον περίοδον αὐτοκυβερνήσεως διὰ νὰ ὁδηγηθῶμεν εἰς τὴν αὐτοδιάθεσιν; Πάντοτε ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία, ἡ ὁποία καὶ ὑπῆρξεν ἡ πανελλήνιος πολιτική, ἐπέμεινεν ὅτι ἡ αὐτοδιάθεσις θὰ πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἐντὸς εὐλόγου καὶ ταχτῆς προθεσμίας.

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὸ μόνον τὸ σημεῖον ἡ εὐθύνη. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα σημεῖα τὰ ὁποῖα ἀθροίζονται διὰ νὰ ἐπισσωρεύσουν βαρυτέρας εὐθύνας. Εἰς τὴν ἀπάντησίν του πρὸς τὸν Ἄγγλον ἀντιπρόσωπον ὁ κ. Ἀβέρωφ βεβαιώνει, ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία ἐδήλωνεν, ὅτι παρεῖχε ἐλευθερίαν εἰς τὴν Κύπρον ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅμως, νὰ ἀποκλεισθῇ διὰ διεθνοῦς πράξεως εἰς τὸ διηνεκὲς ἡ ἕνωσις τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἶναι πρόθυμος νὰ ἀποδεχθῇ αὐτὴν τὴν λύσιν. Καὶ προσθέτει ἐπίσης ἀπαντῶν εἰς τὸν Τοῦρκον:

«Ἐπρότεινα εἰς τὸν Τοῦρκον ἀντιπρόσωπον νὰ ὑπογράψωμεν μία συμφωνίαν ἡ ὁποία νὰ ἀποκλείῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν προσάρτησιν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐμμένω εἰς αὐτὴν τὴν δήλωσιν».

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ τῆς ἀντιπολιτεύσεως: Ὁ Ἕλλην τὸ εἶπε;

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν γενικῶν μας συμπερασμάτων. Ποῖα εἶναι τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὴν ψῆφον ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὴν Ἰνδικὴν πρότασιν; Τὸ πρῶτον συμπέρασμα εἶναι ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν πρότασιν δὲν ὑπάρχει οὔτε ἡ λέξις αὐτοδιάθεσις.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ὑπάρχει πλήρης συνέπεια τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως. Ὅπως εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις της δὲν ἀνεφέρθη ἡ λέξις αὐτοδιάθεσις, καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ ἡ πρότασις τὴν ὁποίαν ἐψήφισεν εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη δὲν ἔχει τὴν λέξιν αὐτοδιάθεσις».

Ὁ κ. Παπανδρέου ζητεῖ τὴν καταψήφισιν τῆς Κυβερνήσεως

Συνεχίζων ὁ κ. Παπανδρέου ὑπεστήριξεν ὅτι πράγματι τὸ Κυπριακὸν θέμα ἔλαβε διεθνὲς ἐνδιαφέρον, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀθῶα αὐτοῦ τοῦ ἀποτελέσματος. «Οἱ μόνοι προβολεῖς εἶναι οἱ διεταὶ ἀγῶνες τῆς ΕΟΚΑ, εἶναι ἡ ἐξορία τοῦ Μακαρίου εἰς τὰς Σεϋχέλλας, εἶναι τὸ πραξικόπημα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἀπὸ τὴν Κύπρον εἰς τὸ Σουέζ.

Ὑπάρχει λοιπὸν μία διεθνὴς προβολὴ τοῦ Κυπριακοῦ θέματος καὶ αὐτὸ ἐπιτρέπει τὰς καλυτέρας ἐλπίδας, διὰ τὸ μέλλον. Ἀλλ' ἂν αὐταὶ εἶναι συνέπειαι αἱ ὁποῖαι ἐπακολουθοῦν τῆς συζητήσεως, ποῖαι εἶναι εὐθῦναι, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ δυσμενεῖς συνέπειαι; Ἡ ὑπόθεσις τῆς αὐτοδιαθέσεως ὄχι μόνον ἐγκαταλείφθη ἀλλὰ καὶ ἀπεσύρθη. Αὐτὴ εἶναι ἡ βαρυτάτη εὐθύνη».

Ὁ κ. Παπανδρέου κατέληξεν ὡς ἑξῆς:

«Εὑρισκόμεθα ἐνώπιον μιᾶς προτάσεως Μένον τῆς ὁποίας τὴν ἔννοιαν ὥρισεν ὁ ἴδιος καὶ ἀκούσατε. Εὑρισκόμεθα ἐνώπιον μιᾶς προτάσεως ὅτι ὑπάρχει «Κυπριακὸν Ἔθνος», ὅτι ἀποκλείεται ἡ αὐτοδιάθεσις ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἑνώσεως καὶ ὅτι ἡ μόνη ἐλπὶς τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Κυπριακὸς λαὸς εἶναι μὲ τὴν καταστολὴν τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐλευθερίας νὰ βαπτίσῃ εἰς καθεστὼς αὐτονομίας ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Κοινοπολιτείας. Ἐρωτῶ τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν: Εἶναι πρόθυμος νὰ ἐγκρίνῃ αὐτὴν τὴν εὐνοιαν τῆς προτάσεως Μένον; Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγκρίνῃ τὴν πρότασιν Μένον καὶ ὅσοι ἀρνοῦνται τὴν πρότασιν Μένον ὀφείλουν ἐπίσης νὰ ἀρνηθοῦν ψῆφον ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν». Ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ εἶναι σύγκρουσις συμφερόντων τῶν χωρῶν.

Ὅσον καὶ ἀνίκανοποιῇ τὴν ἀγωνιστικὴν διάθεσιν ὅλων μας, διὰ νὰ ἐμφανιζώμεθα τυφλὰ ἀδιάλλακτοι, ἐν τούτοις τὸ νὰ ἐμφανίζεται κανεὶς τυφλὰ ἀδιάλλακτος καὶ μὴ ὑπολογίζων τὰς ἀπόψεις τῶν ἄλλων εἶναι ζημία ποὺ καταβαραθρώνει τὰ θέματα. Δι' αὐτὸ ἦτο μεγάλη ἀνάγκη ν' ἀποδείξωμεν ὅτι τὸ σύνταγμα Ράντκλιφ δὲν τὸ ἀποδεχόμεθα ὄχι διότι εἴμεθα ἀδιάλλακτοι, ἀλλὰ διότι αἱ περιοριστικαὶ ἐντολαὶ τὰς ὁποίας εἶχε λάβει ὁ Ράντκλιφ ἔκαμαν τὸ σχέδιόν του ἀπαράδεκτον. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκουν οἱ πάντες, εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, τὴν μεγάλην προβολὴν διὰ μιᾶς μεγάλης καὶ εὐρείας συζητήσεως, νομίζω τὸ ἐπετύχομεν. Καὶ νομίζω ὅτι τὸ ἐπετύχομεν διὰ πρώτην φοράν».

Ὁ κ. Ἀβέρωφ ἀφοῦ ἀνέπτυξεν ἐν συνεχείᾳ διὰ μακρῶν τὰς δυσχερείας αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τὴν λῆψιν οὐσιαστικῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τοῦ ΟΗΕ ἐξέθεσε τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διέτρεξαν αἱ ἑλληνικαὶ προτάσεις. Ἀκολούθως ἀνέλυσε τὴν εὐνοιαν τῆς προτάσεως Μένον ἡ ὁποία ὡς ὑπεστήριξεν ὁ κ. Ἀβέρωφ ἐμμέσως ἀναγνωρίζει τὴν αὐτοδιάθεσιν ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται «εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ ΟΗΕ».

Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισε ὅτι ἐπανειλημμένως διεκήρυξεν εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ κατέστησεν σαφῶς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐν οὐδεμιᾷ, περιπτώσει εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ αἴτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως. Περαιτέρω ὑπενθύμισεν ὅτι εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς ψήφου τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὑπὲρ τῆς προτάσεως Μένον ὑπεγράμμισεν ὅτι ἐὰν ἐντὸς 6 μηνῶν ἡ Κύπρος δὲν θὰ ζῇ εἰς ἀτμόσφαιραν εἰρήνης καὶ δημοκρατίας, αἱ Ἑλληνικαὶ προτάσεις θὰ ἀναβιώσουν καὶ θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸ αἴτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως.

Καταλήγων ὁ κ. Ἀβέρωφ ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπέτυχε νὰ γίνῃ μία σημαντικὴ προβολὴ τοῦ Κυπριακοῦ θέματος, ὅτι διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπέτυχε νὰ ἀποφύγῃ τὸν τρομακτικὸν σκόπελον τοῦ βέτο καὶ τέλος ὅτι τὸ αἴτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως ὄχι μόνον δὲν ὑπεχώρησεν, ἀλλὰ κατέστη ἐνεργόν. Γενικῶς τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἐπετεύχθη ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητον πρόοδον τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως.

Ο κ. ΠΑΣΑΛΙΔΗΣ

Ὡμίλησεν ἀκολούθως ὁ κ. Πασαλίδης ὁ ὁποῖος κατηγόρησε τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐγκατέλειψε τὴν αὐτοδιάθεσιν καὶ ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ ΟΗΕ εἶναι δυσμενὴς διὰ τὸ Κυπριακόν.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Πασαλίδη ἡ συνεδρίασις ἐλύθη διὰ σήμερον.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«ΔΟΓΜΑ ΤΡΟΥΜΑΝ»

Σήμερον εἶναι ἡ δεκάτη ἐπέτειος τοῦ «Δόγματος Τρούμαν», ἤτοι τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίας βοηθείας. Μὲ τὴν συμφωνίαν αὐτήν, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἐχορήγησαν βοήθειαν «εἰς τὰ ἔθνη ποὺ ἦσαν διατεθειμένα νὰ βοηθήσουν ἑαυτὰ» καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς ἐναισίους σκοποὺς τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Τὸ ἀμερικανικὸν χρῆμα ὑπῆρξεν εἰς ἓκ τῶν παραγόντων, ποὺ συνετέλεσαν εἰς τὴν λῆξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ πολέμου, διὰ τῆς ὁποίας σπουδαίως ἐξυπηρετήθησαν τὰ συμφέροντα ἀσφαλείας αὐτῶν τούτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Καθὼς ἔλεγεν ὁ τότε πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς, ἦσαν ζωτικὰ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας του τὰ ἑλληνικὰ σύνορα. Οἱ διάδοχοί του, ὅμως, παρέβλεψαν αὐτὴν τὴν ἑλληνικὴν θυσίαν καὶ ἐπέτρεψαν νὰ προπηλακίζεται ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοὺς ἀμάχους «συμμάχους» των...

ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

**Μπορεῖ νὰ μετεδόθησαν ὑπερβολικοὶ ἀριθμοὶ ἀστέγων καὶ καταρρεύσεων εἰς τὴν Θεσσαλίαν—ὅπως συμβαίνει συνήθως—ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐδημιουργήθη σοβαρὰ κατάστασις. Καὶ ἡ βοήθεια φθάνει βραδέως καὶ ἀνεπαρκῶς, ὥστε οἱ κάτοικοι νὰ διαμαρτύρωνται. Αἱ ἐλλείψεις εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς συμφορᾶς δὲν δικαιολογοῦνται, πλέον, μετὰ τὴν τραγικὴν π